

نگاهی به آینده سیاسی نتانیاهو پس از تشکیل کابینه ائتلافی اسرائیل

حکمرانی در وقت اضافه!

فرهاد گلزاری

پس از فرزاد و فرودهای متعدد بالاخره دوشنبه شب به وقت تهران اخباری در مورد توافق بنیامین نتانیاهو (رهبر حزب لیکود) و بنی گانتس (رهبر ائتلاف آبی - سفید) بر سر تشکیل دولت ائتلافی اسرائیل منتشر شد که به سرعت به تیر اول تمام رسانه‌های دنیا تبدیل شد. اهمیت تشکیل کابینه رژیم صهیونیستی از دو دیدگاه قابل بررسی و تحلیل است. در نمای اول باید متوجه بود که این کابینه پس از برگزاری سه دور انتخابات تشکیل شده که به نوعی نشان دهنده پایان بیش از یکسال بی‌دولتی است. شکی وجود ندارد که در این مدت بسیاری از شهروندان سرزمین‌های اشغالی از عدم استقرار دولت رنج برده‌اند و حتی زندگی بسیاری از آنها همراه با ترس بوده است. منظور از اینکه می‌گوییم زندگی آنها همراه ترس توام با تزلزل اجتماعی و سیاسی است، این نیست که نبود دولت در اسرائیل آنها را با مشکل روبرو کرده، بلکه مقصود از

طرح این مساله نتایج سیاست‌هایی است که سیاستمداران مستقر در تل‌آویو طی چند سال اخیر خصوصاً در بازه زمانی برگزاری سه دور انتخابات زودهنگام در دستور کار قرار داده‌اند. شاخص‌ترین آنها را می‌توان نتانیاهو دانست. او نخست‌وزیر بی‌است که سال‌های طولانی در این مقام حضور داشته و در این مدت با توجه به گرایش دست‌راستی او و حزبش، راهبردهای سخت و کوبنده در دستور کار لایه‌های سیاسی، امنیتی و نظامی اسرائیل قرار گرفته است. یکی از سناریوهای که او طی چند سال اخیر در دستور کار قرار داده، تقابلی علنی با جریان‌های مقاومت فلسطینی است. نتانیاهو در این مسیر تلاش کرده تا از عملیات‌های مرکب نظامی با اطلاعاتی علیه حذف مخالفانی که او آنها را تهدید ملت پهود می‌داند استفاده کند. به عنوان مثال شاهدان بودیم که در روند برگزاری سه دور انتخابات کنست، حملات گوناگونی علیه مواضع جهاد اسلامی، حماس و سایر گروه‌های فلسطینی انجام شد ولی مساله اینجاست که تمام حملات جنگنده‌ها با پیش‌زمینه و اطلاعاتی صورت گرفته که موساد اقدام

به جمع‌آوری اطلاعات آن کرده بود. از سوی دیگر این روند در سایر کشورهای منطقه به صورت کاملاً مشهود و متداول اتفاق افتاده است که بخشی از آن را می‌توان در سوریه و حتی عراق دنبال کرد. شاید هدف از اجرای کردن این عملیات‌ها (همانگونه که نتانیاهو گفته است) مبارزه با تهدیدات اسرائیل باشد اما اگر نگاهی به زمان این عملیات‌ها ببینیم به زمان‌های که نتانیاهو در این بازه زمانی سعی کرده تا از این سناریوهای امنیتی برای مطرح کردن خود به عنوان ناجی مردم اسرائیل استفاده کند تا در نهایت بتواند بر میزان آرای خود و حزبش تأثیر مثبت بگذارد. همین موضوع دقیقاً به دلیلی برای انتقاد از نتانیاهو را علیه او طی سه دور انتخابات، او حتی از سوی عناصر همسو و هم‌حزبی‌های خود مورد انتقاد و حمله قرار گرفت. این اقدام‌ها بدون تردید باعث تحریک مقاومت فلسطین و همچنین دست به کار شدن آنها برای پاسخگویی به حملات و ترورهای اسرائیل شد و در اینجاست که «گسست میان ملت و دولت» به وجود آمد که خروجی آن به مراتب هزینه‌های سیاسی زیادی برای

نتانیاهو در بازه‌های زمانی مختلف سعی کرده تا از سناریوهای امنیتی برای مطرح کردن خود به عنوان ناجی مردم اسرائیل استفاده کند تا در نهایت بتواند بر میزان آرای خود و حزبش تأثیر مثبت بگذارد

نتانیاهو به وجود آورد؛ چرا که ناامنی و فرود موشک‌ها و به صدا در آمدن آژیر خطر و هشدار در سرزمین‌های اشغالی به کابوس ساکنان این منطقه تبدیل شده است و همین موضوع حتی می‌تواند طرفداران نتانیاهو را علیه او بشوراند. به همین دلیل مردم اسرائیل به‌رغم اعتراض‌هایی که به نتانیاهو و بی‌دولتی در تل‌آویو دارند، معتقدند که تشکیل کابینه ائتلافی به نوعی می‌تواند آنها را از بلاتکلیفی خارج کند. **اصرار به حضور در ساختار قدرت!** نمای دوم اهمیت تشکیل کابینه در اسرائیل، تا حد زیادی با نامی اول متفاوت است و این تفاوت را می‌توان در متن توافق میان نتانیاهو

و گانتس مشاهده کرد. فارغ از اینکه شیوع کرونا در سرزمین‌های اشغالی و افزایش مبتلایان و تلفات انسانی در اسرائیل یکی از دلایل مهم و تأثیرگذار در تشکیل کابینه ائتلافی به حساب می‌آید، اما واقعیت این است که اعمال فشار روون ربوئیلین (رئیس رژیم صهیونیستی) به دو طرف (نتانیاهو و گانتس) و تأکید وی بر این موضوع که دور چهارم انتخابات به هیچ وجه برگزار نخواهد شد، تا حد زیادی باعث شد احزاب به هر ترتیب و روشی که شده با یکدیگر کنار بیایند. نتیجه این مسامحه باعث تشکیل «دولت فوق‌العاده فراگیر» شامل ۳۶ وزیر برای مدت سه سال در اسرائیل شد. نکته اصل اینجاست که دولتی که پست نخست‌وزیری در این آن، دو نوبتی خواهد بود و بنیامین نتانیاهو ابتدا به مدت یک سال و نیم نخست‌وزیر می‌شود؛ نکته جالب و حائز اهمیت این است که در متن توافق، با تضمین احزاب «شاس» و «یهودوت هتورا» برای تشکیل کابینه وزارت‌های محدود برای مقابله با چالش‌های کرونا به ریاست مشترک بنی گانتس و بنیامین نتانیاهو، و با مشارکت وزیران مربوطه موافقت شده است. نکته اینجاست که در متن مذکور از نتانیاهو به عنوان «نخست‌وزیر موقت اسرائیل» نام برده شده است!

قرار گرفتن عنوان نخست‌وزیر موقت اسرائیل در کنار نام نتانیاهو به خوبی نشان می‌دهد این توافق که با مخالفت لیست راست‌گرای جدید به ریاست نفتالی بنت (وزیر جنگ رژیم اسرائیل) روبه‌رو شده اجرای توافق نوبتی بودن قدرت را بر اساس یک بند مشخص در این توافق تضمین می‌کند که به نوعی یک دوگانه را به وجود می‌آورد. از یک سو شاهدان هستیم که نتانیاهو حدود ۴ روز قبل از تشکیل کابینه از برخی خواسته‌های حیاتی خود کنار کشید و از سوسی دیگری می‌بینیم که طیف دست راست اسرائیل به دنبال آن است تا بتواند با حفظ نتانیاهو در قدرت (ولو به مدت یکسال و نیم) منافع و راهبردهای خود را تأمین

اینکه دیده می‌شود نتانیاهو پس از تشکیل کابینه ائتلافی، فوراً با رهبران ائتلاف احزاب راست‌گرا تماس می‌گیرد و این توافق را به اطلاع آنها می‌رساند نشان دهنده آن است که حمایت این جناح باعث ابقای او به عنوان نخست‌وزیر اسرائیل به مدت یک سال و نیم شده است

کند. اینکه دیده می‌شود نتانیاهو پس از تشکیل کابینه ائتلافی، فوراً با رهبران ائتلاف احزاب راست‌گرا تماس می‌گیرد و این توافق را به اطلاع آنها می‌رساند نشان دهنده آن است که حمایت این جناح باعث ابقای او به عنوان نخست‌وزیر اسرائیل به مدت یک سال و نیم شده است. واقعیت این است که انتصاب نصفه و نیمه نتانیاهو به عنوان نخست‌وزیر اسرائیل تا حد زیادی بیانگر این است که جایگاه او در ساختار و هرم قدرت این رژیم متزلزل شده است. طرفداران نتانیاهو معتقدند که او تنها نخست‌وزیری است که توانسته طی دوره حضور در قدرت رابطه اعراب با اسرائیل را به خوبی هدایت کند. از سوی دیگر آنها معتقدند که انتقال سفارت آمریکا از تل‌آویو به بیت‌المقدس بعلاوه مفتوح شدن پرونده معامله قرن و ثبت مالکیت بلندی‌های جولان به نام اسرائیل دستاوردهایی است که هیچکس بجز نتانیاهو نمی‌توانست آنها را محقق کند، اما داده‌های سیاسی به خوبی نشان می‌دهد که او با اصرار بر ماندن در قدرت توانسته «حکمرانی خود را در وقت اضافه» تثبیت کند. از جهتی دیگر رقباى او مانند آویگدور لیبرمن (وزیر جنگ سابق و رهبر فعلی حزب اسرائیل خانه ما) به دنبال آن هستند تا بتوانند ساز و کاری را به تصویب کنست برسانند که پرونده‌های فساد نتانیاهو را به جریان بیندازند و او را مورد هدف قرار دهند.

ادامه تشدید اختلاف میان احزاب سیاسی

معرفی کابینه عراق به تأخیر افتاد! یک عضو پارلمان عراق فاش کرد که با بالاگرفتن اختلافات میان احزاب سیاسی این کشور درباره تشکیل دولت و سهم هر حزب از کابینه تشکیل دولت جدید را برای نخست‌وزیر مکلف این کشور سخت‌تر کرده است. به گزارش ارم نیوز، باسم خشان، نماینده پارلمان عراق در سخنانی فاش کرد که روند سیاسی کنونی کشورش شاهد درگیری‌ها و اختلافات میان احزاب سیاسی به دلیل تقسیم وزارت‌خانه‌ها و مناصب دولتی است و این اختلافات حتی به داخل یک حزب واحد نیز کشیده شده است. وی افزود: هر حزب سیاسی خواستار دستیابی به سهم بیشتری از وزارت‌خانه‌ها و همچنین وزارت‌خانه‌های اصلی و مهم است و مصطفی الکاظمی، نخست‌وزیر مکلف تسلیم این احزاب سیاسی شده است و کابینه او طبق سهم خواهی طرف‌های مختلف تشکیل خواهد شد و او خوب می‌داند که اگر احزاب مذکور به وزارت‌خانه‌های مورد نظرشان دست نیابند، در نشست پارلمان به دولت وی رأی اعتماد نخواهند داد. خشان در ادامه تصریح کرد: آنچه تاکنون باعث تأخیر در اعلام تشکیل دولت جدید شده است، اختلاف میان احزاب سیاسی درباره وزارت‌خانه‌ها است، تا بدین لحظه هیچ‌گونه توافقی در این زمینه صورت نگرفته و هر حزب سیاسی خواستار تصدی وزارت‌خانه‌های مشخصی است. در همین حال، محمد التمیمی، تحلیلگر مسائل سیاسی عراق نیز در این باره اظهار کرد: هیچ حزب سیاسی قادر به چشم‌پوشی از وزارت‌خانه‌های مورد نظرشان نیستند. وی افزود: طبق عرف سیاسی عراق، در دولت الکاظمی ۱۲ وزارت‌خانه به احزاب شیعه، شش وزارت‌خانه به ائتلاف سنی‌ها، سه وزارت‌خانه به کردها و یک وزارت‌خانه نیز به اقلیت‌های دیگر اختصاص داده خواهد شد، اما اختلافات در داخل هر یک از این ائتلاف‌ها در باره نحوه تقسیم وزارت‌خانه‌ها وجود دارد، طوری که چند وزارت‌خانه اصلی مانند وزارت نفت، وزارت خارجه، وزارت کشور و وزارت دفاع وجود دارد و اغلب فراکسیون‌های بزرگ خواستار دستیابی به آنها از طریق تحت فشار قرار دادن الکاظمی هستند.

در همین راستا، روزنامه الشرق الأوسط در گزارشی در این باره نوشت: علیرغم خوشبینی محاطانه‌ای که مصطفی الکاظمی درباره مسیر تشکیل دولت خود ابراز کرده است، اما شواهد نشان می‌دهد که جناح‌های سیاسی عراق از سهم خواهی خود چشم‌پوشی نخواهند کرد. طبق این گزارش، به نظر می‌رسد که الکاظمی به دلیل اجتماعی که به دست آورده است نسبت به افرادی که پیش از او مکلف به تشکیل دولت شده و در نهایت موفق به تحقق این هدف نشدند، وضعیت بهتری دارد، اما می‌توان گفت، جناح‌های سیاسی که به سهم خواهی و توافق درباره آن طی ۱۷ سال عادت کرده‌اند، قادر به چشم‌پوشی از این سهم خواهی نخواهند بود. فرهاد علاءالدین، رئیس شورای مشورتی عراق در این باره به الشرق الأوسط گفت: اهداف احزاب سیاسی عراق همیشه ثابت است مگر اینکه ناگزیر به تغییر آن شوند. به عبارت دیگر این احزاب خواستار تغییر بسیار کمی هستند و به همین دلیل آنها در دادن ردی اعتماد به دولت الکاظمی اهمال و دست‌دست خواهند کرد. حسین عرب، نماینده پارلمان عراق نیز درباره فشار احزاب سیاسی بر الکاظمی و شروط آنها برای دادن رأی اعتماد به کابینه او به الشرق الأوسط گفته است: فشارهایی که الکاظمی با آن مواجه بوده بسیار متفاوت هستند؛ وی از احزاب سیاسی درخواست کرده است تا ساز و کار انتخاب اعضای کابینه را به او بپسپارند اما احزاب سیاسی اسامی را برای او ارسال می‌کنند و در مقابل او نیز اسامی خود را پیشنهاد می‌دهد تا درباره آنها توافق شود. وی افزود: با این وجود تلاش‌هایی توسط برخی احزاب سیاسی به منظور تحت فشار قرار دادن الکاظمی برای انتخاب اسامی می‌مورد آنها صورت می‌گیرد. این مولفه‌ها به خوبی نشان می‌دهد که کابینه عراق به این زودی تشکیل نخواهد شد و حتی برخی‌ها سخن از انتخابات زودهنگام در عراق به میان آورده‌اند.

خبر

وخامت حال رهبر کره شمالی تکذیب شد

به دنبال ادعای برخی رسانه‌های غربی و همچنین رسانه‌های کره جنوبی در مورد وخامت حال رهبر کره شمالی بعد از یک عمل جراحی، یک مقام دولتی در کره جنوبی گزارش‌ها درباره بیماری رهبر کره شمالی را تکذیب کرد. یک منبع دولتی کره جنوبی روز گذشته (سه‌شنبه) به یونهایپ گفت هیچ علامت غیرعادی یا نشانه‌ای در رابطه با سلامتی رهبر کره شمالی تاکنون مشاهده نشده است. رسانه‌های آمریکایی از جمله سی‌ان‌ان صبح روز گذشته به وقت محلی به نقل از منابع آمریکایی از وخامت حال «کیم جونگ اون» رهبر کره شمالی بعد از انجام یک عمل جراحی خبر داده بودند. یک تارنمای خبری در کره جنوبی هم که از سوی مخالفان کره شمالی اداره می‌شود مدعی شده بود رهبر کره شمالی پس از انجام یک عمل جراحی قلبی در وضعیت وخیمی قرار گرفته است. این مقام دولتی

ترامپ مهاجرت به آمریکا را موقتا متوقف می‌کند

رئیس جمهوری آمریکا گفت یک دستور اجرایی را امضا خواهد کرد تا مهاجرت به ایالات متحده را به طور موقت در ببحوجه شیوع کرونا ویروس تعلیق می‌کند. به گزارش خبرگزاری رویترز، دونالد ترامپ، رئیس جمهوری آمریکا شامگاه دوشنبه در پیامی توئیتری نوشت: در سایه حمله یک دشمن نامرئی، همچنین لزوم حمایت از مشاغل شهروندان آمریکایی بزرگ ما، من یک دستور اجرایی را به امضا می‌رسانم تا موقتا مهاجرت به ایالات متحده را به حالت تعلیق در آورده. براساس گزارش رویترز، این تحولات پس از آن رخ می‌دهد که شمار تلفات آمریکا از ویروس کرونا در روز دوشنبه به ۴۲ هزار تن رسید. ایالات متحده با اختلاف زیاد بالاترین شمار موارد تأیید شده از کرونا ویروس را دارد و بیش از ۷۷۴ هزار تن در آنجا مبتلا شده‌اند و روز دوشنبه آمارها ۲۰ هزار مورد افزایش را نشان داد. آمارها حکایت از افزایش تلفات طی روزهای آینده دارد.

خبر

ناآرامی‌ها در حومه پاریس همچنان ادامه دارد

پاریس ابتدا شنبه شب بعد از اعلام مجروح شدن یک جوان موتورسیکلت‌سوار بعد از برخورد او با درب باز شده یک خودروی بدون علامت متعلق به نیروهای پلیس در یک عملیات تعقیب و گریز در منطقه ویلنوو-لاگرن آغاز شدند. راکب مرد این موتورسیکلت برای درمان در بیمارستان بستری شد و پلیس فرانسه نیز اعلام کرد درباره این حادثه تحقیقاتی داخلی را شروع کرده است.

تصویب قطعنامه مجمع عمومی سازمان ملل درباره کرونا

مجمع عمومی سازمان ملل قطعنامه‌ای را تصویب کرد که خواستار اقدام جهانی برای گسترش سریع تولید و دسترسی به دارو، واکسن و تجهیزات پزشکی برای مقابله با همه‌گیری کرونا ویروس جدید است. به گزارش آسوشیتدپرس، این قطعنامه که مرکزیک پیش‌نویس آن را ارائه کرده، از آنتونیو گوترش، دبیر کل سازمان ملل می‌خواهد با سازمان جهانی بهداشت همکاری کند و گزینه‌هایی را برای حصول اطمینان از دسترسی به موقع و عادلانه به آزمایش، ملزومات پزشکی، دارو و واکسن‌های آینده کرونا ویروس برای همه افرادی که به آن نیاز دارند، به‌ویژه کشورهای در حال توسعه ارائه کند. این قطعنامه بر نقش بنیادین نظام سازمان ملل در هماهنگی و کنش جهانی برای کنترل و جلوگیری از گسترش کووید ۱۹ و حمایت از ۱۹۳ عضو این سازمان تأکید کرده و در این زمینه نقش حیاتی سازمان جهانی بهداشت را تأیید می‌کند. این قطعنامه خواستار افزایش هماهنگی میان بخش خصوصی و دولتی کشورها شده است.

